

Vestens Ærmegab; de øvrige Fingre trommede paa hans Bryst, og i denne Stilling lod han sit spejdende Blik foretage den sædvanlige Morgenvandring rundt i Byen, luske omkring i Gaardene og snige sig ind i Afkroge ligesom en Ræv efter Bytte. Han kunde fra sin Dør overse næsten hele Byen, kunde lugte, hvad der blev kogt og stegt paa alle Komfurerne, og øjeblikkeligt afgøre, om Kaffebønnerne eller Krydderierne var købte i hans Butik. Vejlby bestod nemlig kun af syv-otte Gaarde og nogle faa Smaahuse. Gaardene var alle nye og alle opførte efter en og samme Tegning, byggede af samme Slags nøgterne gule Sten, med en lang Række kedelige Vinduer ud imod Gadekæret, en høj Cementsokkel og et Skifertag. Foran eller ved Siden af hver Gaard fandtes en Strimmel Have med nyplantede Træer, der lignede lange Fejekoste og hverken gav Læ eller Skygge. En Ildsvaade havde nemlig for nogle Aar siden paa en eneste Nat lagt hele Byen i Aske og kun sparet Kirken, Præsteboligen og et Par Smaahytter, der laa et Stykke højere end den øvrige By.

Skønt Klokken ikke var mere en syv, brændte Solen ganske hedt. Der var ikke en Sky paa Himlen, og ved det mindste Vindpust rejste der sig en Taage af Støv over Byen og de tilstødende